

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 282/2013
23.01.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Нате Месаровић, Горана Чавлине и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Б, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Б., адвоката С.С., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К 318/10 од 05.12.2012. године и Апелационог суда у Београду Кж1 3346/13 од 26.09.2013. године, у седници већа одржаној дана 23.01.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Б., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К 318/10 од 05.12.2012. године и Апелационог суда у Београду Кж1 3346/13 од 26.09.2013. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу К 318/10 од 05.12.2012. године, поред осталих, оглашен је кривим окривљени С.Б. због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 4 месеца. Оштећена Љ.Ј. ради остваривања имовинскоправног захтева упућена је на парнични поступак.

Окривљени С.Б. је заједно са окривљеним Н.Ј. обавезан да оштећеној Љ.Ј. солидарно накнади трошкове кривичног поступка у укупном износу од 210.757,00 динара у року од 2 месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Окривљени С.Б. је обавезан да заједно са окривљеним Н.Ј. солидарно накнади трошкове кривичног поступка у износу од 140.973,07 динара као и паушални износ трошкова у износу од 5.000,00 динара у року од 2 месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 3346/13 од 26.09.2013.године, уважена је жалба браниоца окривљеног Н.Ј. и преиначена првостепена пресуда само у погледу одлуке о казни за окривљеног Н.Ј., тако што је другостепени суд овог окривљеног за кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 3. у вези става 2. КЗ, за које оглашен кривим првостепеном пресудом, осудио на казну затвора у трајању од 1 године у коју се урачунава

време проведено у задржавању од 11.07.2006. године до 12.07.2006. године, док је жалбу његовог браниоца у преосталом делу као и жалбе Вишег јавног тужиоца у Шапцу и браниоца окривљеног С.Б. одбио као неосноване и првостепену пресуду у преосталом делу потврдио.

Бранилац окривљеног С.Б. поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона из члана 485. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи првостепену или само другостепену пресуду, тако што ће окривљеног С.Б. „ослободити од кривице“ због наведеног кривичног дела или да наведене пресуде укине и предмет врати на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Б. нема прописан садржај.

Наиме, чланом 484. ЗКП који прописује обавезан садржај захтева, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези са тим одредба члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП је општег карактера и начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Међутим, што се тиче окривљеног ставом 4. овог члана-485. ЗКП, прописано је због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1. и 4. и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1., члана 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

У предметном захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Б., повреда закона у правноснажној одлуци или поступку који јој је претходио из члана 485. став 4. ЗКП није јасно опредељена или означена.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима (члан 485. став 1. у вези става 4. ЗКП), делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП, што значи да суд одлучујући по захтеву за заштиту законитости, уколико разлози и повреде закона нису изричито наведени, нема законских овлашћења да по службеној дужности тумачи и оцењује о којој повреди закона се ради.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је нашао да захтев за заштиту законитости нема законом прописан садржај, те је поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 3. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић, с.р.

Председник већа - судија
Јанко Лазаревић, с.р.